

Δύο ιστορικά επικαπιλάκι πρός τόν Ἀθανάσιον Μιχ. Γκεμέσγερδάνην ἐπιστολάί τοῦ Βλασίου Σκιρδέλη, διευρυντού τῆς ἐν Φιλιππούπολει· Ελληνικῆς κεντρικῆς σχολῆς (1864-1875), πολλαχῶς εθνικῶς δράσαγτος κατά τούς μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ελλήνων, εκκλησιαστικούς αγώνας. Η πρώτη ἐκ Φιλιππούπολεως ἀπό τὴν Ιαγουάρ, 1875 πρός τον αποδημούντα εἰς Κων/πόλιν Φιλιππούπολίτην Αθαν. Μ. Γκεμέσγερδάνην καὶ ἡ δευτέρα, ἐκ Λειψίας εἰς Φιλιππούπολιν στὸ 16 Ιουνίου 1876 πρός τὸν αὐτόν.

τῇ 24ῃ Ἰουν. 1875 Φιλ/πόλει

Φίλτατε Ἀθανάσιο

"Ἐλαβον τὴν ἀπό τὴν ἐπιστολήν σου, ὅπερ ᾧ τὸ ὄμοιοντάσω, ἐθεώρησα θοῦμα· διότι γνωρίζω ὅτι δέν εἶσαι ἐπιμελέστατος εἰς τὸ γράφειν· ἀλλά τοῦτον δή ἔνεκα καὶ σ' εὔχομαι περισσότερον. Μέχρι τῇ σήμερον οὐδείς ἔφθασεν ἐνταῦθα· τοῦτον δέ τοι εὔχολά σου· φθάνει νά εἶναι ἄνηρ πος. Ἡ γνωστή σπεῖρα τοῦτον καὶ πωλῆ τὸν ἀναμορφωτήν. Συνερχό-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Βενδύλος καὶ δύο τρεῖς άνδρες μεταξύ τούς γενουσιν ἄλλο γά κάμουν εἰ μή νά συκοφαντῶσιχ πόλιν καί τοῦτον καὶ γενναῖα σκάνδαλα καὶ ζιζάνια καὶ νά ἐπιδεικνύωσι τὴν ἀκαμάχητον φιλοπατρίαν καὶ ιδέας πρωτοτύπους (ἄς πρό ὄλιγων στιγμῶν ἥκουσαν πάρα τισι). Ἰδέ τά ἔργα τῶν ἀναμορφῶν, οἵτινες κοντεύουσιν διά τῆς ἐντίμου ταύτης καὶ πατριωτικῆς διαγωγῆς των νά κάμουν νά εἶναι μαλαιέναι ὄλαι αἱ οἰκογένειαι· διότι δέν ἥξεύρεις καὶ τὸν τρόπον. Ὁ Ματάλας εὑρίσκει σε φέρ' εἴπεῖν· υστερον ἀπό κομπορημοσύνας τινας, σοὶ λένει "ἀλήθεια τί ἔχεις μ' ἐσένα ὁ Βλάσης; τό καὶ τό εἶπε κατά σοῦ". Σύ ἀπατᾶσαι καὶ πετᾶς λόγους τινας διυσμενεῖς ἂν δέν εἶχαι φίνος. Εὐθύς εὑρίσκει τὸν Βλάσην, καὶ τοῦ λέγει, ὅτι τό καὶ τό δ' Ἀθ. εἶπε διά σέ.- Ἰδέ χαρακτῆρας ἀνδρῶν τά πάντα μεμφομένων ὡς κακῶς ἔχοντων, καὶ ἀπαγγελλομένων τὸν ἀναμορφωτήν. Ἐν τούτοις ἐλείσεται ἡμέραυ καθ' ἥν τά πάντα θά φανῶσι. Περιεργόταπον δέ καὶ γελοι δέσταπον πρόσωπον παίζει δ' Ἀρχιερεύς, ὅστις, ἀπορεῖ τις, διά ποῖον λόγον εὐχαριστεῖται, ὅταν οὐ-

τοι ἐκφαυλίζωσι τά κατά. Νομίζει, φάίνεται, η Πανιερότης του, ότι ἄλλοι ἐνέχονται διά τήν κακήν τυχόν κατάστασιν, καὶ δέν γνωρίζει, ότι ἂν ὑπάρχονται ἐλλείψεις καὶ σφάλματα, ταῦτα μόνον αὐτὸν ἐπιβαρύνουσι. Καί τῷ ὅντι, μόνον πᾶν τά τὸν Ἀρχιερέα ἀφορῶντα ἔχουσι κάκιστα. Οἱ ιερεῖς υας, αἱ Ἐκκλησίαι κακά εἰς ἐλεεινήν κατάστασιν. Τίς πταίει; τίς ἄλλος, ἂν ὅχι ὁ Προϊστάμενος τῶν ιερέων; Ἡμεῖς κατηρτίσαμεν τὴν ἐκπαιδευτικήν επίτροπήν, τό Σωματεῖον τῶν Καλῶν ἔργων, τὸν Σύλλογον αλπ. Μίς τά δόποια ἂν ἀναφέρωμεν ἐνίστε τό ὄνομα του, τό κάμνομεν ἀπό μεγάλην εὐγένειαν καὶ πρός τιμήν τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖνος δέ τί ἐπράξεν; οἱ ιερεῖς μόνοι ἐπεχείρησαν νά κάμουν Σύλλογοι ιερατικόν καὶ οὕτος ἀπέτυχεν οἰκτρῶς διά τὴν ἀκηδείαν τοῦ Μητροπολίτου. Ἡ Μητρόπολις διοικάζει ἔρημίαν οὐδείς πατεῖ, οἱ δέ δυστυχεῖς ἐγκατελειμμένοι ποῦ νά προσφύγωσιν, ἵνα εὑρώσουν προστασίαν; Οσάκις ὑπάγω εἰς τὴν Μητρόπολιν πάντοτε εὐρίσκομαι πάντα νά ήσυχάζη. Ήσυχάζει οὐαί εἰτε ἡ κατ' εὐφωνιασμόν κοινωνία των ιερέων εἰς τὴν διείκησιν ὅλαις απένθησεν τὸν ελεφροτήτα του. Μάρτιος ὁ Ράδος

ὑπόθεσιν γνωρίζεις τοιάντας δέ βλακείας προθαίνεις
ώστε δι' ενμειδίαμα τοῦ Μουτερίου νά λησμονῇ ὅλως τάς κατεγραμμένας
ἡπ' αὐτοῦ Ἐλ. ὑποθέσεις καὶ νά αναλαμβάνῃ τη εἰσηγήσει του
νά συνηγορῇ πανταχοῦ ὑπέρ τοῦ Μουτεσαρίφου ὡς δικαίου καὶ ίκανοῦ. Τοῦ-
συνέβη καὶ τελευταῖα. Αεδείχθη ότι συμμορία κακοποιῶν ἀπεπειράθησαν
πυρκαϊᾶς ἐνεκα τῆς ἀδρανείας τῆς Διοικήσεως, βαλόντες πῦρ εἰς 3-4
μέρη

Τότε δέ οἱ δύο πε-

ριεφέροντο, ἵνα διαθεβαῖοῦσιν, ότι ἡ φωτιά δέν ἦτο βαλμένη. "Ιδε λοι-
πόν διατί ἡ Πανιερότης του ἀρέσκεται εἰς τό ν' ἀκούῃ κακολογημένους
τούς πολίτας ὑπό Ματάλα· διά νά καλύπτωνται σι ἐλλείψεις αὐτοῦ, ἡ
ἀδράνεια του ἡ ἀδιαφορία του, τό μηδέν ποιεῖν. Τρία χωρία ἔχει καὶ
τά' ἀφίνει εἰς τὴν υεγαλειτέραν ἀγκατάλειψιν, ἀλλοίμονον, ἂν ἐλειπε
καὶ ὁ Σύλλογος. Ποτέ δέν ἐξέφωνησε λόγον ἀλλ' οὐδέ τόν
προτρέπει. Τοιαύτην ἀρχιερωσύνην κάμνει καὶ ὁ Μαρκοβινός.-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

μέ τόν Ιάλεμον τῆς Θράκης πήγαινε εἰς δίμον ἐξ ἀπαντος.

Σέ ἀσπάζουμαι ζε ψυχῆς ὅλως, τὸν κύριον Γαροφαλίδην μετά τῆς οὐκονενείας καὶ τὴν Ἐλένην χαιρετῶ. "Εχεις εύ-

καιρίαν μή λησμονέσσες τὸν ἑαυτόν μου. ἐνθυμοῦ τί ἐλέγομεν. Λοιπόν τρέξε λιγάκι, εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, εἰς Πασιάδην, Καλλιόδην, Νεολογιστάς καὶ μή ἔσσω βωβός, ἀπαθῶς ἔκθετε. Ἐνθυμοῦ Ἀθανάσιε, ὅτι ἐν τῷ πθθμένῳ ὅλων τῶν διαβολῶν κυρίως κυρίως τὸν πατέρα σου, τὴν οἰκογένειαν σου ἔχοντις κύριον σκοπόν τῶν προσβολῶν, φοβοῦ δέ τάς διαβουλάς καὶ ψευδεῖς ὡσι· διάψευδε αὐτάς. "Ασπασαι μοι Βασιάδην, Ζωηρόν κλπ. Σαρακιών την κλπ.

τῇ 16ῃ Ιουνίου 1876 Λειψία

Φίλτατε Ἀθανάσιε

"Ἐλαθον τέλος πάντων μετανάστησιν τῶν κακῶν μίαν ἐπιστολήν σου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
τὸν μέσον πρᾶγμαν μηδὲν ἔτι περιέχειν τοιούτοις ἐκ δευτέρου πράγματος. Βίβαται πάρα,
καὶ διά τὸν ἀνόητον βεβαίως καὶ διά τὴν γελοῖαν ἔκβασιν μοναδικῆς εἰς τὰ χρονικά τοῦ κόσμου απαναστάσεως. Δη. οἱ καλοί μας Βοσλγαροι

"Εδειξαν τὸν ἴδιαν κόσμον τύπωνεις ὃν δύναται νά φθάση βλακεία, μοχθηρία (ἀφοῦ προύποτίθεντο τοὺς Γραικούς νά παλουκώσουν) καὶ θραυστειλία.

'Αλλ' ὅτι κυρίως χαρακτηρίζει τὸν ἀντάξιον νά κατατάσσηται καί εἰς τοὺς τὴν κατωτάτην βαθμίδα μετέχοντας λαούς βουλγ. λαόν εἶναι τοῦ ἀρχηγοῦ των ἡ ἀνανδρία καὶ πλέον ἡ προδοτική μετά τοῦ διογενοῦ των συμπεριφορά φροντίζντος νά εἶναι αὗτοί ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, ὥθιούτων δέ τόν ἀθῶν λαόν εἰς τὰ αἴματα! Αἱ ἐθημερίδες τῆς Εὐρώπης, Αἴτινες ἄλλως διά τῶν ἐπιτηδείων σλαβικῶν τεχνασιάτων ἐπί ικανόν χρόνον διεβούλουντο περί τῆς σπουδαιότητος τῶν εὑεργεσιῶν καὶ τῶν κινημάτων τοῦ σώματος τούτου λαοῦ, ἀποροῦν πῶς νά χαρακτηρίσωσι τὴν αἰσχρότητα μέν καὶ ἀσυνειδησίαν τῶν ὥθησάντων, τὴν ζωήδη δέ ἀναδρίαν καὶ μαρίαν τῶν ὥθησθέντων καὶ ἐν πέσφ πομπώδους πατάγους ἐξαναστάντων, ὅπως τὴν ἐπι-

Οὗσαν σφαγῶσιν ὡς βόδιαν καὶ παραδοθῶσιν ὡς γθναῖκες! . Ἐκ τῶν ὑστέρων δέ τούτων ἀποδείκνυνται ὅτι δέν ἡσαν κεκομημένοι μέ σπανίαν διορατικότητα καὶ μέ τό προτέρημα τῆς πραγματικῆς ἐκτιμήσεως τῶν φαινομένων τινές τῶν ἡμετέρων, οἵτινες καὶ εἰς ἐκθέσεις καὶ εἰς ὁμιλίας τόσον ἐξῆρον τὴν δραστηρίοτητα τήν ἐνότητα καὶ τάς λοιπάς ἀρετάς τῶν Βουλγάρων κατ' ἄντι παράθεσιν πρός τήν ἡμετέραν ἀβελτηρίαν (ὡς εὔηρεστοῦν το λέγοντες) καὶ ἀφιλοπατρίαν! "Πᾶν ὅτι στίλβει δέν εἶναι χρυσός!" .- Ἀλλά δέν μόι γράψετε, τί κάμνουν οἱ ἐν τῷ πόλει ἀρχηγοί τῶν Βουλγάρων; 'Ο πνευματικός δέ καὶ ὁ διπλωματικός τό ἔκοψαν λάσπι εἰς Κ/πολιν! διαγνώνη ἀξίαν ἀνθρώπων, ἐπί ἕτη ἐργασθέντων ὑπέρ - τοῦ Βαλαντίου των! Μεγαλειτέρα αἰσχρότης εἶνε ἀδύνατον νά ὑπάρξῃ! Άκουη δραγε δέν θ' ἀνοίξη τά μάτια του ὁ κτινώδης λαός; 'Αλλά φαντάζομαι καὶ τήν ἡμετέραν γενναιότητα κατά τάς πράτας τοῦ πολέμου τήμερας . ἥθελα νά σᾶς θλέων ὑπό τά ὅπλα ὡς πολυτοφύλακας, πολυτοφύλακας τό σόν μέγερος κρυπτόπενον ὑπό τῶν ἐξέρστων Δοῦλων μέ το ὅπλον της Βραχίνης τήν ἐνέργειαν ὅπου τά εκανες ἐπάνω σδν ἐν τελονική μέρη τών ώ, ἀκουομενα από τά παράθυρα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**

Κατά τάς ἡμέρας ἐκείνας, τοῦτον τὸν δύνατο τις, νά ίκανοποιηθῇ διά τήν ἔλλειψιν κωμικοῦ παρ' ἡμῖν θεατρίου. Δέν μοί λέγεις συνέβησαν ζημίαι εἰς ἡμετέρους, συνέβησαν εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς τά κτήματα σας; - "Ἐπρεπε λοιπόν νά γίνη μία Βουλγ. ἐπανάστασις, διά νά ἐκβάλωμεν τόν ἀπό τό σπίτι! Τί στέκωνται οἱ Στενημαχιῶται, καὶ δέν λαμβάνουν τήν Μολδανίαν, καθώς καὶ τά κινητά αὐτῆς, ὅσα οἱ Βούλγαροι συλήσαντες τήν Μονήν μετέφερον εἰς Ἀραποβον.-" Ήως τώρα βεβαίως θά ἔχητε πιστοτέρας πληροφορίας περί τῶν γενομένων. Σᾶς παρακαλῶ λοιπόν νά μοί γράψητε ποῖαχωρία κατεστράψουσαν, καὶ ως πόσοι οἱ πεσόντες καὶ τινας ούσιώθεις λεπτομερείας, φε φ Κυριακός μοί ἔγραψε περί τοῦ οὐκλούκιοϊ καὶ περί τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Βασιλέως, περί ών σημείωσε πρό τημερῶν εἶχα ἀναγνώσει καὶ ἐν τινι ἐφημερίδι, καὶ μοί ἐφαίνετο ἀραβικός μῆθος.

"Η Βουλγ. παραγωγή τοῦ Πομάκ ή Πομπάκ εἶναι πιανή, ἀλλ' ὅχι καὶ ἀδιαφοίλονίκητος, δέν βλέπω δέ πῶς καὶ διά τί δέν εἶναι τόσον εύνοϊκή ἡ· τί μέλει ἡμῖν περί τοῦτον, δήλ. περί λέξεως; Γράψον μοι δέ, αὖ

γνωρίζης, τίνες οι Ἰσιτάκαι καὶ τίνες οι Πόμακες; ἐρώτησον δέ καὶ
δῆθαυανόν τινα μή τουρκική ἡ λέξις. διότι τό μάκι μυρίζει καὶ τουρκισμόν
μοί φαίνεται, καὶ τέλος ἐξέτασε, ἂν τό ρῆμα πομάπαν εἴναι ἐν κοινῷ χρή-
σει παρά τοῖς Βουλγάροις, καὶ ἂν ἔχουσι καὶ ἄλλας λέξεις κατ' ἀναλογί-
αν παρηγυμένας μέ τήν κατάληξιν άκι, καὶ ἂν αὕτη σημαίνει (ώς
παθητική πετοχή τρόπον τινα).’ Ενασχολήσου εἰς τά φιλολογικά τοῦτα ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμέρων, ἀφοῦ ἐντελῶς συνέλθης, ἐννοεῖται, ἐκ τοῦ φόβου..

Ἐνταῦθα, ἐν λειψίᾳ, είμαι κάλλιστα, χωρίς οὐδὲν μπίρα νά μέ δυσαρεστή
Τώρα δέ εύρισκόμεθα εἰς τήν καλλιτέραν διά τήν τερματίαν ἐποχήν.

Πρόσφερε τά σεβάσματα ἐμοῦ καὶ τῆς γυναικός μου εἰς τούς Σ; γονεῖς
σου καὶ εἰς τήν καν ‘Ελένην καὶ δέξου τούς ‘ασπασμούς μου.

“Ισ ‘Αλάξ πετάθ μηνας πάλιν θά ἔχω ἐπιστολήν σου.

Πως σᾶς φάίνονται τά ἐν Κ/πόροι δέ ἡ τῆς ‘Αγγλίας ἀνδρική διαταρή
‘ Ιδού τί οά εἰπη ἀληθές συναίσθησις συναίσθησις τῆς δυνάμεως..’ Εν
τέλει θά σέ παρακαλέσω την τερματίαν χάριν τόν τόκου τοῦ λήξαντος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λειψία δέν παίζει. Θά μοι λέγει την χάριν καὶ ἀγαμένω αὔτην.

Χαῖρε! σός

‘Ελπίζω ὅτι τοῦ λοιποῦ θά μοί γράφης ἀνθρωπινώτερα.
Ασπάζομαι τὸν Κ, Ἀργυριάδην καὶ Αντωνιάδην καὶ Κυριάκογχ λλπ. φίλους
διατή φίλωντες, οὐδε λέξιν μοί γράφεις περὶ τῆς ἐντολῆς, ηνπρό 5 μηνῶν
σοὶ ἀνέθεσαν (περὶ τῆς)